

Interview. Roberto Martínez en de Rode Duivels vanavond

Wij willen geen

Een aardige man, die er ook nog wat van kan. Dat is bondscoach Roberto Martínez meer dan ooit, ook na het succes van de wereldcup, ook na de zeldzame kritische vragen aan het eind van een slopende interviewdag.

HANS VANDEWEGHE

Lelfs de Japanners waren geland op de mediadag die er geen was. Het was een concentratie van allerlei interviewaanvragen op zijn verzoek. De korte pijn als het ware, zoals je naar het diekenhuis gaat voor een resem onderzoeken, de ene na de andere, zo kwam Roberto Martínez (45) die vrijdag naar het oefencentrum in Tukeke.

De Japanners, die wilden alles weten over de laatste dramatische seconden van België-Japan. Over the fourteen seconds that shocked Japan, aldus hun journalist: opgezet door Courtois en De Bruyne, voortgezet door Meunier, afgewerkt door Lukaku en Chadli. Het doelpunt dat de wereldcup voor België verder zou bepalen, is de officiële lezing.

De officieuze is in geen honderd jaar valt die kaars van Jan Vertonghen nog eens over het hoofd van Eiji Kawashima binnen. Dat was bij een desastreuze 0-2 en bij verlies was België in de achtste finales gesneuveld, waarmee het slechter had gedaan dan in Brazilië vier jaar eerder.

Roberto Martínez: "Het doelpunt van Jan was een onmogelijke goal, maar het tweede doelpunt van de Japanner, van Takashi Inui, was dat evenzeer. Dat wij een bal op de paal hadden, dat wij als enige ploeg sinds 1966 een 0-2-achterstand hebben overleefd, dat wij dat deden met twee wisselers die scoorden, dat we ons derde doelpunt scoorden met dank aan het hele team, te beginnen bij een aanvallende doelman die weet wat onze kwaliteiten zijn, dat

is voor mij België-Japan. Ja, we hadden wat geluk nodig om te winnen. En dan nog?"

Tegen Brazilië had u weer het geluk aan uw kant. Dat het geen 1-0 stond na vijf minuten met die bal op de paal. (blaast en schudt het hoofd) "Zij hadden geluk dat het geen 3-0 voor ons stond na een halfuur. Wij hadden meer kans op die 3-0 toen het al 2-0 stond voor ons. Dat ze 25 keer op doel schoten en wij 11? Met statistieken kun je alles bewijzen. Sergio Busquets had vorig jaar 6 assists: 6 keer de bal naar Messi, die er dan 6 dribbelde en scoorde. Dat kun jij ook."

"Wij hadden in de halve finale meer balbezit tegen Frankrijk nadat ze hadden gescoord, omdat zij dat toestonden. Dat de Brazilianen acht keer tussen de palen schoten en wij maar drie keer, neem, dat zeg mij ook niks. Je moet shots on target differentiëren: was het een echt open shot of lagen er zes man tussen de bal en het doel?"

Agree to disagree, dan maar. Alle credits wel: jullie zijn het geluk gaan zoeken en hebben het gevonden.

"Juist. Maar zo gelukkig was het ook weer niet. Iedereen raagde volgens plan en het plan werkte."

Wat ging er dan mis met het plan in de halve finale tegen Frankrijk?

"Er ging niks mis. Dit was typisch voetbal, waarin de ploeg die het eerste scoort de wedstrijd ook gewoon wint. Ik heb de wedstrijd nadien vier keer teruggezien en ik blijf bij dat standpunt. Recent heb ik niet meer gekeken. Ik kijk alleen functioneel. Die vier keer was om de wedstrijd tegen Engeland voor te bereiden. Wat ik heb gezien? Dat we het eerste kwartier de Fransen achteruit drongen, dat ze heel veel respect hadden voor ons en dat we twee kansen hadden om zelf te scoren."

Frankrijk was de enige ploeg die zijn spel heeft kunnen opdringen aan de Rode Duivels. "Ook daar heb ik het niet mee eens. Het waren twee ploegen met gelijkaardige

'Ik ben niet egocentrisch: het enige wat ik wil, is talent binnen een juist teamkader laten renderen'

kwaliteiten en dan hangt het van details af. Iedereen heeft gedaan wat hij kon als verlies volgens plan. Wat ze wel goed hebben gedaan, de Fransen, was vechten om de wedstrijd dood te maken. Die grinta hadden ze nog op overschot van hun verloren finale tegen Portugal op het EK in 2016."

Bepaald impressionant was de verbeterheid waarmee uw ploeg die bronzen medaille ging halen.

"Ik denk dat we in maart de basis hebben gelegd voor de goesting en de frishheid die aan het eind van het toernooi overbleven. We hebben onze zwaarste belaste spelers rust gegeven en we hebben de voorbereiding op het WK hier in Tukeke gehouden. Iedereen kon elke avond na het werk naar huis. In Rusland hebben we de families geregeld ingelogen zodat ze nooit langer dan negen dagen zonder hun vrouw of kinderen waren. Dat, en het besef dat ze toch iets unieke konden presteren: beter doen dan de vierde plaats van 1986. Ik heb geen peptalk moeten houden, het kwam vanzelf."

De perceptie die u achtervolgde vanuit Engeland was deze: aardige man, speelt leuk voetbal, jullie zullen veel goals zien, teamkader genoeg ook aan de verkeerde kant.

"Weet je, na zeven jaar in de Premier League en 260 wedstrijden ben je wel gewoon dat er van alles over jou verschijnt. Ik voel geen behoefte om daar tegenin te gaan, omdat het niks uithaalt en omdat ik dit vak niet doe om mij te bewijzen. Ik ben niet egocentrisch: het enige wat ik wil, is talent binnen een juist teamkader laten renderen. De dag dat ze in voetbal zeggen hoe goed je wel bent, is het wachten op de dag dat je hoort dat je er niks van kunt. En omgekeerd."

Volgde u de media tijdens het WK?

"Als het om de inhoud ging, werd mij wel eens wat voorgehouden. Stefan (Van Look, perschef van de interview afdeling, HVDW) was de beste perschef van het WK."

alweer aan de slag tegen Schotland

one time wonder zijn

Wij zijn een land van twijfelaars, maar neem ons eens kwaaij na al die jaren van belabberde sportresultaten.

"Dat van die twijfel had ik al meekregen en heb ik snel ondervonden: we gingen in Griekenland winnen, maar de eerste vraag ging over die ene slechte speelhelft. En in Bosnië wonnen we ook, met 3-4, maar ging het vooral over drie goals die we tegen hadden gekregen. "Aan deze generatie en haar talent mag niet worden getwijfeld. Wie dat nu nog doet, heeft een probleem. Jullie van de media hebben de keuze: believers worden in waar we mee bezig zijn – en zo de volgende generatie inspireren voor grootste prestaties – of blijven doemdenken dat het slechtste nog moet komen."

Is uw leven veranderd, nu u zo succesvol was op het wereldtoneel?

"Er zijn wat meer mensen die mij herkennen op straat en die mij komen feliciteren, vooral dan met de wedstrijd tegen Brazilië. Wij waren de ploeg van de neutrale kijker. Wie geen team meer had op het WK koos voor België. De wereldcup is 3 miljard kijkers, 7,5 miljard interacties op sociale media en 500 miljoen huishoudens die ons hebben zien winnen van Brazilië. Dat is wat en wat mij het meest pleziert, is dat mensen kozen voor ons omdat we moedig en aanvallend speelden."

Waarom blijft u in België?

"Omdat ik mij heb geëngageerd om te blijven. Geïnteresseerden moeten zich nu wenden tot de voetbalbond. Waarom ik niet bij voorbaat neen zeg tegen een aanbeding? Dat is niet aan de orde, maar ik weet wel dit: als ik drie wedstrijden verlies, lig ik misschien buiten."

U hebt meer krediet dan drie missers.

"Dat is goed om te horen." (lacht)

Uw grootste verwenzijkingen waren, niet in volgorde van belang, geen lekken, geen woord over Nainggolan, noch over het

samenspel tussen De Bruyne en Hazard en we zijn verder geraakt dan de kwartfinale. "Dat vind ik de hele mooie samenvatting, maar dat is ook de realiteit. Kleur, religie, opinie over hoe voetbal wordt gespeeld, we hebben het allemaal in één ploeg met één doel kunnen onderbrengen en we hebben gepresteerd. Of ik een betere coach ben dan een trainer? Ik ben soms meer coach, soms meer trainer, soms meer tacticus. Ik denk dat een moderne voetbaltrainer alles een beetje moet kunnen toepassen naargelang de gelegenheid."

U hebt de voetballers-nv's in een joint venture kunnen laten functioneren.

"Dat is een andere manier om het te stellen. Veel landen op de wereldcup waren geen teams, dat kon je zo zien. Wij wel en dat hebben we toch te danken aan de aanpak van de spelers. Ik blijf erbij dat het geografisch voordeel van België, die compactheid, een rol heeft gespeeld. De rust bij de spelers, die telkens naar huis konden, was enorm."

"Wat die nv'tjes betreft, toen ik begon te coachen, had een speler een zaakvaarnemer. Nu draaien er rond die toppers minimaal zes man. Dat betekent zes ongelukkigen als de speler niet mag spelen en vernemenigd dat nog eens met de families. Het pleit echt voor onze spelers dat ze altijd het hogere doel, de ploeg, hebben vooropgesteld."

Er wacht u nog een mooie uitdaging: zorgen dat Romelu Lukaku ophoudt met zijn aandachtzoekerij.

"Neen, daar ga ik niet in mee. Het enige wat Romelu hiermee bewijst, is zijn authenticiteit. Hij is triest dat we niet hebben gewonnen, laat hem maar zeggen dat hij misschien over twee jaar stopt met de nationale ploeg. Het maakt niet uit of hij dat meent of misschien wat anders bedoelt – ik vermoed het wel, maar ik weet het niet zeker. Ik wil hem zo betrokken zien geraken bij de nationale ploeg dat hij ook nog na 2020 blijft. "Romelu moet sco-

ren en scoort hij niet, dan ziet men hem als lui. Dat klopt niet. Neem dat derde doelpunt tegen Japan: hij trekt twee keer de verdediger weg en de tweede keer laat hij ook nog eens de bal door. Hij heeft geen bal geraakt, maar hij was bepaald."

U hebt in één toernooi de hele perceptie rond de Rode Duivels omgegooid: een traditioneel saai team werd een van de spannendste en mooiste ploegen.

"Of ik daarmee een gamechanger ben, moet nog blijken. We kunnen het niet bij deze ene prestatie laten en vanavond vriendschappelijk verlies van Schotland en gelijkspelen voor de Nations League tegen IJsland. De lat ligt hoger dan ooit, we moeten daarmee aan de slag en we kunnen ons niet veroorloven een one time wonder te zijn."

'De media hebben de keuze: believers worden in waar we mee bezig zijn, of blijven doemdenken dat het slechtste nog moet komen'

"Er is nog meer nodig om het tot mijn erfenis te maken. We hebben nu een prestatiecultuur in het voetbal en we weten wat winnen is. Het bestendigen van die win-cultuur en op grote toernooien aanwezig zijn is het voornaamste doel."

Tot slot: het was brons met een gouden randje, maar de viering was overdreven. Typisch voor de kleindenkende Belgische sportcultuur, niet gewend om een prijze te pakken.

"Ik zou deze opmerking snappen als er iets kunstmatigs aan die viering was, zoals Barcelona en

Real Madrid, die elkaar willen overtreffen in het op de been brengen van mensen. Dit was echt. Je had op onze bus moeten staan en je had de gezichten moeten zien van die kinderen die langs de weg stonden, hoe ze opkleden naar Thibaut, Eden, Kevin en al die anderen. Die bijdschap was oprecht."

"Dit was de viering van een ploeg die 0-2 achterstaat en in de laatste minuut een heel veld overloopt en met een halve ploeg in de box verschijnt om de 3-2 te maken. Dezelfde ploeg die na een halfuur met 2-0 voorstaat en Brazilië verslaat. Wat de mensen vooral hebben willen zien, is de manieren waarop we ons om de toernooi hebben geknokt. Als je niet eens de beste prestatie ooit op een wereldcup met het koninkshuis en daarna met de fans mag vieren, wanneer dan wel?"

De eerste wedstrijd thuis is op 12 oktober tegen Zwitserland voor de Nations League. Loopt het daar niet naar wens...

"... dan wordt er gefloten. Niet erg. Als dat alleen in België zou zijn, zou ik mij zorgen maken. Maar dat heb je overal, zelfs in Bernabeu voor Real Madrid. Dat is voetbal."

Bent u bijna twee jaar al een beetje meer Belg? (lacht) "Ik voel mij al Belg hoor. Ik woon hier en ik heb zo'n kaartje. Geen identiteitskaart, neen, maar ik mag hier betingingen betalen en dan ben je automatisch aanvaard."

De uitverkorene

Chris Van Puyvelde is technisch directeur van de Koninklijke Belgische Voetbalbond en de eerste baas van Roberto Martínez. Hij is lovend over de bondscoach.

Al in maart van dit jaar sprak Van Puyvelde de geveugelde woorden "we zouden Martínez moeten kunnen verleggen" en werd daarvoor gekipteld in de media omdat het leek alsof hij voor zijn beurt sprak. Enkele maanden later was het zover. Nog voor de voorbereiding van de wereldcup van start ging, tekende Martínez bij tot 2020. Van Puyvelde was een blij man en werd tijdens het WK nog blijer, al was er die ene wedstrijd waarbij de grond onder zijn voeten leek weg te zakken. "Tegen Japan heb ik bij 0-2 een kwartier lang al ons werk van de voorbije twee jaar zien passeren en vroeg ik mij af of het dan echt allemaal voor niks was geweest. En toen kwam de kentering, met de gelijkmakers en de derde goal."

"We hadden na Marc Wilmots een profiel opgesteld, Mehdi Bayat, Bart Verhaeghe en ik, en daar stonden een aantal dingen in waar we niet wilden van afwijken. Uiteraard moest de nieuwe bondscoach tactisch van wangen weten, dat spreekt vanzelf. Al iets minder logisch was dat we ook verwachtten dat hij zich integreerde in het Belgisch voetbal, dus dat hij hier kwam wonen en ons

voetbal leerde kennen. En nog minder logisch was onze eis om ook te integreren in de bondswerking."

"Martínez heeft meer gegeven dan we hem hebben gevraagd. Hij is wekelijks op onze velden te zien, opende zelfs een nieuw veldje bij een provinciaal, gaat praten als we hem dat vragen en is bij elke vergadering met trainers als het enigszins kan. Vraag aan het personeel van de bond hoe goed hij hen kent en omgekeerd. Hij kent iedereen bij naam en is echt geïnteresseerd in onze werking."

'Praat met Martínez over tactiek en je oren tuilen'

CHRIS VAN PUYVELDE
TECHNISCH DIRECTEUR KBWB

"Ook tijdens de wereldcup heeft hij de staf optimaal aangestuurd. Ik kan niet zeggen of hij een betere coach, dan ten weten, dat spreekt vanzelf. Al iets minder logisch was dat we ook verwachtten dat hij zich integreerde in het Belgisch voetbal, dus dat hij hier kwam wonen en ons

► Roberto Martínez: 'We kunnen het niet bij deze ene WK-prestatie laten en vanavond verliezen van Schotland.'
© PHOTO NEWS

